

ת"פ 62339/11/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד קואסמה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 62339-11-15 מדינת ישראל נ' קואסמה(עוצר) 07 דצמבר 2015

בפני כב' השופט דניאל בן טולולהגורם שיפוטי בתיק
המאשימה:
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד זילברמן ועו"ד אדרי

נ ג ד
הנאשמים:
מוחמד קואסמה (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד זהבי

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של כניסה לישראל שלא חוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"); שימוש במסמר מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); והתחזותcadם אחר במטרה להונאות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום המתווך, ביום 25.11.2015 בשעה 21:50 ובמהלך החודש שקדם למועד זה, שההנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, במשק 61 במושב שובה, כשאין בידו היתר כניסה או שהייה כדין. במועד זה, הנאשם נתבקש להזדהות על ידי השוטר אפרים דנילוב. או אז, הציג הנאשם תעודה זהות מזויפת, אותה רכש ב- 4,000 ₪ והתחזה לאחר בשם מחמד אבו חידגה, תור שטען כי הינו תושב ירושלים.

הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, וכל צד היה רשאי לטעון בעניין זה כראות עיניו.

טייעוני הצדדים:

בא כוח המאשימה הפנה לערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם, וטען כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם וזאת בשל המצב הביטחוני השורר כיום במדינה. כתמייה בעמדתו זו, הפנה התובע לפסיקתו של מותב זה. כמו כן, הפנה בא כוח המאשימה לעובדה כי למשி העבירה של הנאשם קדם מעשה ותכנון מוקדם. הלה עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל- 12 חודשים מאסר וביקש להשיט על הנאשם עונש המצויך ברף הבינווי של המתחם האמור.

בא כוח הנאשם מנגד, טען כי הנאשם ביצע את העבירות מנוגדים כלכליים בלבד, והפנה לנסיבותו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לගלו הצעיר, לעברו הפלילי הנקי, לעובדה כי משפחתו מרובת הנפשות שרויה במצב כלכלי קשה ולכך שהלה הודה וחסר זמן שיפוטי וכי למעשה "למד את הלך" כתוצאה מעוצרו. הנאשם הביע צער על ביצוע העבירות והבטיח

כי אלו לא ישנו. אך הוסיף הנאשם כי ביצע את העבירות בשל מצבו הכלכלי הקשה וכי לווה מ אנשים כספם כדי לרכוש את תעוזת הזהות המזויפת.

דין והכרעה:

בביצוע עבירת השב"ח, פגע הנאשם בזכותו של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותו להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות היתריו שהייה. אך גם, יש בעבירות השהיה הבלתי חוקית משום הבדיקה על רשות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשكيיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי צרפת. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירות הכניסה לישראל שלא לחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לבטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו שהוים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) בתחום מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאים אשר נכנסו שלא חוק לתחומי מדינת ישראל אר ממניעים כלכליים ולצרכי צרפת, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המונג של ביטחון המדינה אינה פחותה.

בעניינו של הנאשם, אפילו מנייעו היו כלכליים גרידא, הרי שעדיין לא ניתן להתעלם בבחינת נסיבות הקשורות ביצוע העבירה כי אין מדובר למי אשר ביקשו אך להיכנס לישראל על מנת להרוויח את פט לחמו ולהזור בסופו של יום לבתו, אלא עסקין בנאים אשר הלהה למשה חדש שלם מרכז חייו היה בישראל.

עוד יש ליתן את הדעת לכך שעצם הנסיבות של הנאשם בתעוזות זהות מזויפת, מלמדת באופןainerenti על תכנון שקדם לביצוע העבירה. זאת ועוד, צויף תעוזת זהות ישראלית (יחד עם ספח) במאובדן מאישור שהיה מצדיק החמרה שכן השימוש בתעוזת זהות ישראלית נועד להסotta את עצם היות המחזיק בה שווה בלתי חוקי ויש בה, ولو מבחינה פוטנציאלית, לבצע פעולות נוספות תחת אותה זהות כדי מעבר לשהייה ללא כל מגבלה בכל תחומי המדינה. דברים אלו נאמרים במאובדן מאישור שהוא שלא כדין שבו גם אם הפרטים מזוייפים האוזץ באותו רישויין אינם מפנוי גורמי אכיפת החוק את דבר היותו תושב הרשות כאשר אישורים אלו ומוגבלים למקום עבודה ספציפי תוך תיחסם לשעות העבודה מוגדרות לא זו אף זו, אלא שה הנאשם אכן עשה שימוש בתעוזת זהות מזויפת זו עת הצגתה לשוטר ואף הزادה כאזרח המדינה תושב ירושלים.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומהותן, התהכם והתכנון המוקדם שקדם להם, הריני לקבוע כי במקרה עמוד 2

הנדון מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מצויה בرف הבינוני.

השלכת המצב הבלתיי הנוכחי על עונשו של הנאשם:

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא חוק לצרכי צרפת, כשזו נعتبرת בפעם הראשונה ולא נלוות לה עבירות נוספת, **נע בין מאסר מותנה לחמשה חדש מאסר בפועל.** נשאלת איפה השאלה האם יש במצב הביטחוני כדי להחמיר עם הנאשם אם לאו.

בשאלה העקרונית סבורני כי לנוכח פסיקתו של בית המשפט העליון, לא יכולה להיות מחלוקת כי מצב ביטחוני קשה יכול להשפיע על מידת העונש שיגזר בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא חוק. כך למשל, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש בפסקה 56 לפסק דין:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהנסיבות הבלתיי. היא עשויה לשנתנות עם שינוי העתים ואף עשויה לשנתנות ממוחז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעט לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוι בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאות מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ונסיבות ביטחוני נתון [ההדגשות לא במקור - ד.ב.ט]."

אף לטעמי יש ממש בעתרתה של באט כוח המאשימה להחמיר בעונשם של נאים בעבירות של כניסה לישראל שלא חוק עת שורר במדינה מצב ביטחוני רעוע וזאת מספר סיבות. ראשית, בימים אלו, כוחות הביטחון נדרשים להקצות מושבים רבים, הן אונשיים והן כלכליים, לצורך אבטחתם של אזוריו מדינת ישראל לכל אורכה ורוחבה של המדינה. ביצוע עבירות כגון אלו שביצעו הנאים מנסה עוד יותר על עובדות רשות הביטחון, אשר נדרשים להפנות תשומות על מנת לטפל ולמגר את תופעת חדיותם של השוהים הבלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל.

שנית, גם אם אין בנסיבות לשטחי מדינת ישראל של השוהים הבלתי חוקיים המבקשים אך למצוא מקור צרפת כדי לפגוע באופן ישיר בביטחוןה של מדינת ישראל, הרי שעצם כניסה הרשות הפלסטינאית לתחומי המדינה שלא תחת עינם הפקחה של גורמי הביטחון יוצרת, ولو בעקיפין, פוטנציאל לפגיעה בביטחוןיה. בהקשר לכך, לא ניתן אף פרiorית לאבחן בין השוהים הבלתי חוקיים המבקשים להיכנס לשטחי המדינה מטענים כלכליים בלבד לבין אלו המבקשים לפגוע בביטחוןה של המדינה ואזרחותה. ואכן, לדעון הלב, ניסיון הח"ם מלמד כי לא אחת אותם מפגעים נכנסו לשטחי מדינת ישראל בתחום הרשות הפלסטינאית.

שלישית, מסכים אני עם הטענה כי בשעה שברחוות ישראל מתרחשים פיגועי טרור, שומה על בית המשפט אף יתר שאות להעלות תרומותו לשם מניעת תופעת השוהים הבלתי חוקיים ולשם הרתעתם של אלו, וזאת יש לעשות באמצעות הטלת עונשים חממים מalto המוטלים בימים של רגעה ביטחונית.

משנקבע שהמצב הביטחוני מהו שיקול ממכלול שיקולים לצורך גזירת עונשם של הנאים, נשאלת אפוא השאלה כיצד אמרה אותה החמרה בענישה לבוא לידי ביתו: האם בגדרי המתחם שננקבע בהלכת אלהרו או ע"י קביעתו של מתחם עונש הולם חדש וכנגזרת מכך האיזונים המתבקשים בגדרי אותם מתחמים שייקבעו ע"י בית המשפט.

בת.פ. 15-09-30053 מ"י נ' חמזה גבריל מותב זה חיוה דעתו כי ככל שהדבר נוגע לכינסה שעה שהמצב הביטחוני רעוע יש לראות זאת כחלק מנסיבות ביצוע העבירה ועל כן יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר מזה שננקבע בהלכת אלהרו שתחילתו מספר ימי מאסר בודדים. מנגד, כאשר מדובר בכניסה שבוצעה עובר לקיומו של המצב הביטחוני החיריג הדבר צריך לבוא לידי ביתו בגדרי המתחם ולא בקביעתו של מתחם שונה שננקבע באלהרו. עונינו, מדובר בנאים אשר נכנסו ושהה בשטחי המדינה במשך שעה שהמצב הביטחוני היה רעוע, ולפיכך, מצב ביטחוני זה נמצא את ביתו בקביעת מתחם העונש הולם.

בנוספ', פרק הזמן הארוך בו שהה הנאים בתחום המדינה, נמצא אף הוא את ביתו במסגרת קביעת מתחם העונש הולם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את הערכיהם שנפגו כתוצאה מעשיו הנאים, את מידת הפגיעה בהם ואת מדיניות הענישה הנוגנת, הריני לקבוע כי מתחם העונש הולם בגין מכלול העבירות בהן הוגש, נע בין 3 ל- 10 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאים בגדרי המתחם ולקולא ילקחו בחשבון גלו הצער יחסית, עברו הפלילי הנקי, והודאותו החיסכון בזמן שיפוטי, היותו תושב השטחים הנעדר מעתפת תומכת, ומכאן שמעצרו ומאסרו קשה אף יותר מאשר על דרך הכלל. עוד יש להניח כי למאסרו של הנאים תהיה השפעה גם על יתר בני המשפחה הנתמכים מעובdotno.

מנגד ולחומרה ניתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד וכן הרתעת הרבים וזאת לב לנפות העבירה וזאת בהכרף במצב הביטחוני כפי שפורט לעיל.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזור על הנאים את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 15.11.15.
- ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורם שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורם שלא יעבור כל עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ו, 07 דצמבר 2015, במעמד הנווכחים.

עמוד 4